

LÉVAI HIRLAP

Társadalmi-, Közgazdasági- és Szépirodalmi hetilap.

Előfizetési ár:

Egész évre K. 5.—
Fél évre " 2:50
Negyed évre " 1:25

Egyes példány 10 fillérért kapható:
Schulez Ignác laptulajdonosnál.

Szerkesztőség és kiadóhivatal hova
a lapba szánt kéziratok, hirdetések,
előfizetési díjak küldendők:
Léva, Kazinczy-utca 2. sz.

Nyilttéri közlemények soronként 20 fillér.
Hirdetések egyezség szerint.
Megjelenik minden szombaton.

Egy-két szó fiatalságunkról.

Sok s ugyancsak meggondolni valót ad ilyenkor fiatalságunknak a pályaválasztás. S ha jól meggondoljuk a dögöt, akkor befogjuk látni, hogy ez nem csekély dolog. Micsém ronthatja meg jobban az ember jövőjét, mint egy elhamarkodott pályaválasztás. Egyszer áll előtte az ember s ha egyszer elhamarkodta, legtöbb esetben lehetetlen a hibát kiköszörölni. Nem akarok itt gyerekeknek tanácsokat osztogatni, hanem csak egyes irányelveket akarok adni a kezdő fiatalságnak, s azután ki akarom emelni társadalmunk egy kóros kinövését. A fiatalembernek, ha pályát választ magának, számolnia kell a hajlamával, azután a tehetségével, azután pedig a körülményeivel. Önmaga ellen vétkezik az illető, ha megtagadja a természettől beléoltott s kora gyermekkor óta szeretettel ápolott hajlamait, mert szerintem mindenkinek arra a pályára van hajlandósága, amelytől jövő boldogságát s az önmagával való megelégedést reményli. S most már, ha ezen hajlamairól lemond, akkor evvel saját boldogságának alapkövét zúzza össze. Mert az a megelégedés, amit egy jól megválasztott életpálya nyújt, az többet ér a rangnál, a vagyonnál s erre a megelégedésre a mai, mindég csak a megélhetést hajszoló világban oly nagy szükség van. Természetes, hogy a mondottak alól igen gyakran ki kell vonnunk magunkat pl. ha a tehetségünk és körülményeink ezt semmi kö-

rülmények között sem ergedik meg. Ilyenkor az ember a természetes észére hallgat s fontolóra veszi, hogy a rendelkezésre álló tehetségével és körülményeivel melyik pályát tudná mihamarább elérni. S ha gondolja az ember, hogy abba a bizonyos pályába könnyen bele tudna szokni, ragadja meg az alkalmat s lépjen reá minden félelem nélkül.

Van a mai társadalmunknak egy nagy hibája, t. i. hogy a munkát s vele együtt a munkásembert lebecsüli. Ne tessék kételkedni szavaimban, ez így van. Például nagynővel sem lehetne találni olyan művelt, vagy fölművelt „úri embert“, aki az ő kedves csemetéjét, ha esze nincs is, műhelybe adná. Isten mentsen! az én fiam lakatos? hiszen az apja is úr, ő is az lesz. Kimondja a határozatot s abból egy fikarcnyit sem enged. Van-e a fiúnak tehetsége, vagy nincs, az itt nem számol, a földolog az, hogy a fiúból úr legyen. Na hát azután lesz is belőle úr, de milyen?! Elvégzi az elemi iskolát, elvégzi nagy keservesen a középiskolát is s azután . . . no most az után . . . mit tegyek? Főiskolára menjek? . . . pénzem! Ipa os legyek? Mentsen Isten! Az nem számít! De hát akkor mi legyek? Leszek „irodista.“ Kapok 30 forintot (s koplalok 30 rapot.) S csakugyan elmegy irodába anyagi körülményei és csekély akaratereő hiánya miatt szerencsétlenné tette magát egy egész életre nézve. Ami nem is annyira az ő, mint inkább

szülei hibája. Adták volna annak idejében tisztességes iparra s akkor most reggel felkötne a „surcot“ s dolgozna egész nap s ha este elvégzi a munkáját, akkor elmondaná, hogy úr vagyok, mert magam emberségéből tisztességesen megélek.

De nemcsak az egyes embereknek árt ezen ferde s mondhatni tarthatatlan állapot, hanem a köznek, a hazának, s a társadalomnak. Pedig nekünk, magyar ifjaknak kétszeresen kellene a magyar ipart támogatnunk, mert a mai világban az ipar és kereskedelem az az ág, amely hazánk jólétét leginkább elő tudná mozdítani. Az ipar terén pedig ugyancsak hátra vagyunk maradvá, Mária Theresia iparpolitikája teljesen tönkrcette a magyar ipart s ezt a csapást még a mai napig sem tudtuk kiheverni. Ezen a bajon pedig mi, egyedül mi, a társadalom fiatalsága, tudnánk segíteni. Tudnánk, de nem tesszük. Erről kell lemondanunk s mutassuk meg, hogy munkás kezekkel többet tudunk segíteni, mint azok, a kik erről nagy hanggal beszélnek, s ha tenni kell valamit, akkor nem tesznek semmit, azért mivel nem engedi a „nexus.“

Fel tehát fiatal barátaim! A munka nem szégyen! Tietek a jövő, használjátok ki azt a saját magatok, hazánk s társadalmunk javára s akkor a dicsőség pálmája a tietek leend.

Naponta friss TEA=VAJ

KERTÉSZ LAJOS fűszer- és csemege kereskedésében kapható.

Közügyek.

Heti levél.

— A bátiak és Ferdinánd király —

Ferdinánd a bolgárok népszerű királya igen jól érezheti magát nálunk. Szereti a magyarokat. Bejárja az egész vidéket, szóba áll és parolázik, a hétköznapi emberekkel is s mi a vendéglátó magyarok örülünk kegyes leereszkedésének. Ünnepejük, ovációkkal fogadjuk hiszen királyi szem oly kevés néz felénk oly barátságosan, mint a bolgár királyé.

Nem is csoda, hiszen Ferdinánd magyar származása s a vér, nem válik vízzé. A barátságos, áldozatkész magyar vér, mit őseitől örökségképpen kapott, mihozzánk vonza. Mi pedig örömmel látjuk és tárt karokkal fogadjuk őt, hiszen ami vérünk.

De ha ami vérünk meg is süvegeljük magyarán. Örülnek neki mindenütt és épen ezért természetes, hogy a bátiak is kellő figyelemmel és lelkes megtiszteltetéssel illetik. De megis érdemi, mert kivüle nincs senkink ez uralkodók közül, kik a néppel, ez istenadta póri néppel oly jóságosan érezne, mint ép ez.

Ez mind szép dolog, de cikkünket mégsem irtuk volna ha erre egy „jóakaró“ báti úr nem figyelmeztetett volna bennünket. Az eset ugyanis a következő levélben appellátát nyújt a bolgár király tulságba vitt ünnepeletése ellen.

Önöknek, mint társadalmi lapnak kötelességük, hogy az egyes helytelen vagy rosszul irányított társadalmi mozzanatok, megbírálják és a helyes véleményüket lapjuk hasábjain nyilvánosságra hozzák, hogy abból, mi: a társadalom okulhassunk. Hát ilyen társadalmi (bár kis társadalmi) mozzanat,

illetőleg kérdés ez is, mely most, Ferdinánd, a bolgár király Bábton tett látogatása folytán a bátiakat (már persze akiket) sakkban tartja. Ugyanis a bolgár király eljött hozzánk is, illetőleg csak megállt és ezért bár alig volt nálunk pár percig mi a bátiak oly nagy készülődéssel és lázas siettséggel akarjuk (már akik akarják) ezt a kis itt tartózkodását megörökíteni, mely szerintem már a tulságba vezet.

Azt akarjuk ugyanis, hogy ne csak azt a helyet hol egy pillanatra megállt, ne csak ezt nevezzék el róla, hanem még emlékül, márványban örökítsük meg itt voltát. Hát nem tulságba vitt dolog ez!?

Hát nem elég megtiszteltetés az ha a teret hol megpihent, nevével ékesítjük fel! Hát az oktalann kiadás! Erre kérjük b. válaszukat!

... Ime a válaszuk! Ferdinánd király, kinek ősei a Koháryak, talpig becsületos, jó magyar érzésű ember. Szívesen vegyül a nép közé, de azt hisszük, hogy a magyar nép közé legszívesebben. Hálátlanoknak lennünk, így nem szabad! Hisz magyarok vagyunk mi is a vendégszerető hires magyarok.

Hát miért nem örülnénk ily magas rangu vendégnek?

Azonban, mint a levél megjegyzi tulságba mennünk itt sem szabad, hiszen minden jóból megárt a sok.

Amit a bátiak akarnak, hogy ugyanis márvánnyal örökítsék meg az ittlét emléket ez tényleg egy a végletekig vitt dolog. Nem, nem így kell kimutatni udvariasságunkat. Elegendő ez ha a helyet jelölik meg. Hiszen az érzelmeknek nem a márványlapon hanem a szívben kell lakozniok.

Azonban jól mondja a levél írója, hogy társadalmi kérdéssel van dolgunk, még pedig oly társadalmi kérdés mely annyiszor és

épen úgy a jelenben is napvilágra tör, És ez a kérdés az, hogy a magyarnak nincsen meg az a *praktikus* iránti érzéke, mely a többi kultur népeket jellemzi.

A magyar ugyanis, hogy úgy mondjam, esztelenül szereti érzelmeit nyilvánosságra hozni, nem gondolva meg azt, hogy vágát akarát. A hasznossal, a praktikussal egybekötve talán még szebben nyilváníthatná.

Már pedig ez nem felel meg a mostani modern, mindent praktikus szempontból néző világ felfogásának. Minek márványtábla és a vele járó kiadás, ha a szívekbe van vése a tisztelet. Ilyet egy modern gondolkodású társadalom nem tesz meg, s így a bátiak sem. Mert méltán feltehetjük tán, hogy lakkak Bábton is a nagyvilággal együtt gondolkodó emberek. Azonban néhol és pedig igen gyakran megesik, hogy ilyen tulságba menő dolgokat miveltek velünk az ösöktől örökölt pezsgő magyar vér.

De hát erről leszokhatunk! De meg le is kell szokunk, ha együtt akarunk fejlődni a világkultúrával. Kell, mert régi gyöngesége az már a magyarnak!

Ha egy nagy költő, vagy író emléket kell megörökíteni akkor mintha senki sem halotta volna meg az újságok nagy stílus felhívásait, akkor a magyar nem tud udvarias lenni. De ha egy ily dolgról van szó, mint a jelenlegi, akkor, kész az áldozatkészesség. Pedig ez nem helyes, hogy a költő vagy író, festő vagy más művész genie, ki istenadta tehetségével, láng lelkével, hazájának nevet, hirt szerzett a jeltelen sirban feködjön, akkor mikor ily könnyen állítunk emléket bármilyen másnak, az nem kulturális dolog.

Pedig hány meg hány eset van ilyen széles e hazában. *Jókat emlékre alig bírt valamit összedadni a nagy buzgó magyarság, Madách sirja most is jeltelen.*

Hajnalodik . . .

Hajnalodik. Szól a falu harangja,
Mit álmodhat az én szívemnek párja?
Sügd meg neki kécsi harang bús hangja,
Hogy a szívem majd meghasad utána.

Távol tőle árva az én életem.
Tudom ő nem lehet boldog nélkülem.
Jőjj hát vissza várlak mindég kedvesem
Jutalmul majd neked adom szerelmem.

Vanek Mici.

A színész.

A színész utján virág s tövis terem
A színész élete öröm és gyötrelm,
Bűvös kezek vezérlik lépteit
Gondosan leplezve az élet terheit;
Bár megvetett szegény de nem boldogtalan
Míg szíve dobog s pártfogója van
Ó mert pártfogója az
Ki neki üdvöt ad
Hőn szeretve imádott pályáját
S míg a hir szárnyain szép dolgokat beszél
Sirhalma pázsitján zokogva sir a szél.

M. B.

T Á R C Z A.

Lea.

(Boszniai történet.)
Németből: Honti Herik.
II.

Amint a kocsi a Metalka-szorost eléri, Krenner asszony állónak találta a török vámszedőnél tiszteletét tenni. A török igen csinos ember volt és különben is néhány palack jó konyak terhelte a lelkiismeretüket.

És ismét került alkalom, hogy a fiatalok magukra maradtak. A csendőrkaszárnya mögötti remek kilátást nyújtott egy domb; ide tartottak, Károly és kissé kedvetlenül utána Lea. Egy fatörzshöz támaszkodva, mozdulatlanul nézte a szép leány a távot. Az erős levegő megkönnyeztette szemét.

— Ugy-e, nagyon szereti a természetet, Lea kisasszony?

Lea nevetett.

— Miért nevet?

— Semmi, kedves főhadnagy ur, csupán arra vagyok kíváncsi miért nem lehet társaságban egy szép tájat szemlélni a nélkül, hogy e — valóban nem egészen új — kérdést ne hallanók? Nos igen, én szeretem a dolgokat és a szép természetet. Szeretnék hegyről-hegyre lebegni, mindig a legmagasabb oromra, és onnét szájalommal nézni le a lent nyüzsgő szegény fergekre. És ha már

jól elfáradtam, akkor odakiáltanék önnek, föltéve, ha velem tartott:

— Jöjjön, Károly ur, menjünk haza!

— Akarná ezt valóban? kérdezte a fiatal ember, majd kevés szünet után folytatta!

— Az előbb egy kérdésesen mulatott, amit már gyakran intéztek kegyedhez. Ha nem félnek, hogy izléstelennek tart, Lea kisasszony felhasználnám az egyedülletet, hogy önnek olyat mondjak, amit — sajnos — már előttem bizonyára már számosan elmondtak. A homlokát ráncolja, Lea? tudom, hogy rontom a a kilátásban való élvezetét érzélgősséggel és mégis! el kell mondanom! Ki tudja, lesz-e ismét bátorságom hozzá? Nem találja el, mi következik most? Ismét egy vallomás. Hányadik? És mégis, Lea — Istenemre mondom, — az enyémmel lesz valami újsága maga előtt?

Szerették, — ő, ne mondjon ellen, — szerették a szépsége iránti csodálatból, birhatásáért való vágyból, ilyen kincs után való hiu törekvésből . . . Látja, Lea, az én szerelmem más. Nem tudom helyesen kitejezni magam, de az én szerelmem részvéten alapszik. Igen, ez az! Látom, hogy mosolyog, nevet és gonyolódik és e mellett végtelenül boldogtalan. Engem nem téveszthet meg. Hogy a részvét szülte-e a szerelmet, vagy a szerelem a részvétet, nem tudnám határozottan megmondani. Csak azt tudom, hogy én mindebből kiragadnám, amiben eddig élt, ha sirni látnám

No de hát kifogyhatnánk e az ily példák elsősorolásából. Nem sajnós, nem!

Messzire mentünk a báti esettől. de hát ístenem, ha a magyar társadalom gyöngeségeit kezdjük felsorolni, van e annak vége! Avagy inkább úgy kérdezhethetők mikor lesz ennek vége!

Térjünk hát a tárgyra, ajánljuk a bátiaknak hagyják csak azt a márványemléket, bár a bolgár király megerdemli a föltétlen megbecsülést és ovációt. Különbön azt hisszük, hogy nem érzi magát sértve így sem. De ha minden áron márvány emléket akarnak emelni, úgy gondoljanak nemzetünk azon elhalt nagyjaira, kiknek sírját eüideig csak egy — egy elszáradt kóro jelzi.

Egon.

— **Különfele.** Gyáva jellem az, aki mástól maga elé s a saját személyében nem meri mondókáját elzengeni, féltvén a saját irháját.

X úr, aki mellesleg ügyész is volt, sehogyszem fért a bőrébe s ennek következménye az lett, hogy kifordították nem ugyan a saját bőréből, hanem, még ennél is drágább: az ügyészségből.

Gyáva ember az, aki sérteget, kivált nőt sért meg s ha kérdőre vonják, akkor becsületszavát adja, hogy nem sértett; de nemcsak gyáva hanem szöszegő is.

A magyar iparosokhoz.

Hajdan fegyverrel védtek a hazát, A fegyver védte jogát, igazát. Hős volt, ki küzdött vértett a honért, A csatatér termelte a babért.

megszüntetném könnyeit, első őszinte mosolyát a szerelmeknek tudnám be. Nem a kedvese, erős támasza, védelmezője akarok lenni.

Lea felindulás nélkül állott. Arcán könnyek pereregtek alá, majd néhány lépést tett Károly felé, akinek karjára tette, keskeny, vékony kezét és beszélni akart, de izgalma megtagadta ezt.

A főhadnaggy nem mozdult helyéről és elmélázva nézett a távolba.

— Ostobaság, esztelenség . . . mormolta Lea magának majd hangosan szólt.

— Különös ember maga, Károly, rettenetes ember. És én olyan naiv vagyok, aki ilyen érzéseknek csaknem hisz. Azaz . . . nem igazán szólvá, erősen hiszem, Károly, amit az imént mondott. És mivel hiszem, majdnem de . . . egészen boldog vagyok Károly. Maga borzasztó ember! tudja-e, hogy azoknak a vágyaknak adott szót, amik után én szinte öntudatlanul sóvárgok! Támazsom! védöm! Károly, ismételve, kérem, ezeket egyszer, tiszter, szászor, mert . . . félek, hogy nem fogja ezt nekem többet mondani. Krenner asszony éles szemei a fiatalokra pillantva, alig rejthettek el egy meglepetéset mosolyt és mikor e fölötti örömeben Leát megcsókolta, mégis hideg ajkakra talált.

* * *

Este 8 óratját barátaink Sarajevó egyetlen tűrhető szállodájának éttermébe léptek. Kard-

Ma már a nemzet nem táborban él, Fegyvereért műszert, betűt cserél. Azzal vivja a békés harcokat, Melyek nyomán megújulás fakad.

Elmult a kor, midőn lenézeték, Ki munkáival keresé kenyerét És azt szánták iparosnak csupán, Ki megbukott már minden iskolán.

E korrál e tévhit eltűne rég, Iparosnak lenni ma büszkeség Az ipar elfoglalta a helyet, Ahol kijár becstülés, tisztelet.

Az iparé ma már a szép jövő, Azért serényen törjeteik elő, De míg munkában fárad kezeteik, A tudástól edződjék lelketek.

S midőn a munkát tisztelté teszed, Légy is rá méltó mindenek felett, És ne legyen köztetek ezután, Kinek műveltség nem halad nyomán.

Légy abban első, mit alkot kezéd, Hogy a nagyok közt ragyogjon neved, Ugy lesz szabad, független a magyar, Ha felvirágozik majdan az ipar.

Ürményi Lajos.

HIREK.

— **Személyi hir.** Csebi Pogány Virgil kir. járásbíró aug. hó 1-én veszi át a lévai kir. járásbírósg. vezetését. Ugyanakkor kezd meg dr. Heinrich Győző kir. járásbíró 6 heti szabadságát.

— **Székhelyathelyezés ügyében.** Amint tudjuk, Barsvármegye közönsége 1907. december tizenkettedikén elhatározta, hogy a megye székhelyét Lévára helyezi át. Aranyosmarót közönsége ezen határozatot megfellebbezte a belügyminisztériumhoz, a honnan megkeresés érkezett ez ügyben vármegyénk alispánjához, arra nézve, hogy

csörtetés és sarkantyupengés üdvözölte a tábornok belépését, de Krennerné asszonynak épp olyan örömet okozott a dolog, mintha neki szólna. Mint egy királynő vonult végig a termen a nagy tükör alatt lefoglalt asztalig és főségség mozdulatokkal mutatta meg a Lea, a tábornok és Károly helyét.

Alig ültek le, mikor mellettük egy sajtáságos vezényhang szólt meg.

— Ah, mit látok, Strachwicz tábornok, mit keres ön ami városunkban?

— Van szerencsémjelenteni excellentiádnak hogy ép az imént érkeztem meg!

— Ah, bravó, bravó, és milyen vonzó nőtársaságban? Mutasson be, kedves Strachwicz!

— Wedel tábornokszernagy ő excellentiája.

— Aki el van ragadtatva, hogy estjét ilyen pompás társaságban töltheti. Vonuljon csak kissé odább, kedves főhadnaggy, itt nem segít semmi. Így! A róza és bimbó közé. Kellemes volt az utjuk, kedves, hogy is mondta, Strachwicz? — Kranner, Krenner asszony?

— Főlöszleges kegyelmes uram — felelte Krenner asszony — pompás, hála érte ami figyelmes tábornokunknak!

— Strachwicz, Strachwicz, maga nagy kujon! De mit is akartam mondani, a leányka itt melettem élénken emlékezett a Walterhausen Pincsré! Hajszálig az! mintha magam előtt látnám a kis komteszt! No, és meddig szándékoznak itt időzni kedves asszonyom!

mennyit ér a vármegye aranyosmaróti székháza? mibe kerül az áthelyezés? van-e Léva városnak alkalmas helyisége a székhely elhelyezésére. Az alispán folyó hó 15-ére hívta össze a székhely ügyét rendező „25-ös“ bizottságot. Az értekezletet Mailáth István, alispán vezette, résztvett azután a vármegye részéről Bodó János főjegyző, a 25-ös bizottság tagjai közül pedig: Kazy János, Holló Sándor, Lócsay Imre, Benkovits Géza, dr. Frommer Ignác, Levatic Gusztáv, Balog János. Az elnöklő alispán előterjesztette a miniszter kérdéseit. A 25-ös bizottság elhatározta, hogy ezeket tanulmány tárgyává fogja tenni, a választ pedig 3 hét múlva fogja megadni: Bizunk a 25-ös tanács bölcs belátásában s reménykedünk abban, hogy valamennyien be fogják látni az eszme célszerű voltát s határozatukkal is támogatni fogják Léva városát ezen s minden ízében igazságos törekvésében.

— **A kivándorlás korlátozása.** A belügyminisztériumban oly rendetlen dolgoznak, mely nagyon meg fogja nehezíteni a férfiak kivándorlását. Nagyon gyakori eszt ugyanis hogy a tartalékos katonáknak hiába hívják be szolgálatra, mert azok Amerikába vándoroltak ki. A belügyminisztérium tehát most készülő rendeletével a védőkötelesek a sorköteleesség előtt és azután a tartalékos katonáknak csak abban az esetben engedni meg a kivándorlást, ha azok visszatérésük biztosítására hatszáz korona kauciót tesznek le. Ezt az összeget a postatakarékpénztárnál kell majd letétbe helyezni. A sorkötelesek természetesen az új rendelet után sem vándorolhatnak ki. A rendelet már valószínűleg az ősszel életbe lép.

Vegyeszeti iparunk újabb sikerei. Örömmel értesülünk a Kabina szappangyár r. t. ama sikereiről, melyet legújabbban, kitünő minőségű vegytisztza Viaszszinszappan néven forgalomba hozott gyártmányának bevezetésével ért el. Kompetens tényezők egyebhangzó nyilatkozata szerint e szappan hivatva van az összes külföldi gyártmányok kiszorítására. A Kabina-féle Viaszszinszappant a t. vásárló közönségnek és olvasóinknak b. figyelmébe ajánljuk.

— Sajnos, holnap utazunk, mert a hét végén Territetben várunk.

— Ez valóban nagy kár! Nehány napig itt kellene időzniök, Főhadnaggy hívja csak a pincért hadd hozzon pezsgőt!

A társalgás mindég élénkebb lön. Lea nézte a fiatal tisztet, amint kiadta a pincérnek a parancsot, látta, hogy egy ur, ki asztaluknak háttal áll, üdvözli, majd fölpillantott az ur és Lea megismerte őt. Ugy látszik, az idegen is ráismert, amire a leány úgy összerendezte, hogy feltűnt az anyjának és valami toalettkérdés ürügye alatt odasugott a leánynak:

— Mi baj?

— Minden elveszett — sóhajtott a leány. — Hát nem ismered fel azt a fiatal embert aki a főhadnaggyal rólkun beszél? Az az aki a te szerencsétlen nyakék historiádnál az este Spangernál volt . . .

— És te azt hiszed, hogy ő . . .

— Mit, hiszem?! hát nem látsz? tudtam, hogy ez lesz a vége, tudom . . . szólt, miközben egy fényes köny gurult le szeméből.

A pincér elhozta a pezsgőt, és jelentette, hogy a főhadnaggy élnezést kér távozásáért, de társai kérték őt igen fontos és halasztatlan ügyben.

Ez azonban ő excellentiáját sem a társaságot nem akadályozta jó kedvében. De mindnyájukon tultett Lia. — Tizenegykor elváltak.

— **Életútság.** Korunk egyik legragadósabb betegsége lepte meg Molnár János 15 éves újlóthi pásztorfiút. Az életútság vett rajta erőt. A falu határában egy fára akasztotta fel magát. Mire segítség érkezett, már halott volt.

— **Személyi hír.** Lapunk zártokor vesszük a hírt, hogy a piaristák rendkómánya, a lévai kegyestanítórend vezetése alatt álló főgimnázium igazgatói állására Tóth Sándor kegyesrendi tanárt nevezte ki.

— **Kapolnay Irén,** a volt népzeti színház művésznője tegnap este 2 vendégszereplésre városunkba érkezett. Ma a „San-Toy” kínai daljátékban, holnap pedig a „Próbaházasság”-ban fog fellépni.

— **Piszkos mérleg használata.** A ki üzletben piszkos mérleget használ, az 1870. évi XL. t.-c. 108. §-ába ütköző kihatást követi el és a cselekménye az 1876. évi XIV. t.-c. 7. §-a szerint minősül. Így döntött a belügyminiszter 1908. évi 6017. sz. határozatával.

— **Aratás.** Beérett végre- valahára a gabona, megérkeztek ami felvidéki tótjaink is vagon-számra! Hull az istenáldás a férfiak csapása alatt Modern technikának ezen a téren is halad. A lévai uradalom beszerezte a legújabb rendszerű aratógépeit s most azokkal végzi az aratást.

— **Anyakönyvi kivonat,** 1909. július 15-től július 21-ig.

— **Születések.** Orgonás Antal Wolf Johanna: leány: Anna Magdolna; Simon János Woller Etel: leány: Anna Etel; Vidra Jónás Dubiák Maria: fiú: Jónás; ifj. Konecz István Szabó Erzsébet: leány: Irma; Kazár Mihály Havran Erzsébet: fiú: István Béla; Glász Ignác Fleiner Rózsai: leány: Olga.

— **Halalozás.** Muka Tamásné szül. Nagy Rozália, 66 éves, szivizom elválás; Bálint Eszter, 14 hó, tüdőgyulladás; öz. Hugyeecz Mátysné szül. Róth Viktória, 78 éves, aggkori végmérimülés; Hrícz Anna, 10 hó, tüdőgyulladás; öz. Telesik Józsefné szül. Koszorin Katalin, 86 éves, aggkori végmérimülés; Dragonya Mária, 18 hó, tüdőgyulladás; Miklósi Alajos, 7 hó, tüdőgyulladás.

— Jó éjt, kedves barátom, — bucsúzott Strachwicz tábornok — szép álmokat és a viszontlátásra reggel a pályaudvaron Adió, kis kobold, az én zöld fiannak megmondom hogy nagyon haragszok. Ez legyen az ő méltó büntetése. Ismételve jó éjszakát.

— Jó éjszakát!

Vidáman, trillázva mentek a nők a lépcsőházba, de a sötét lépcsőhöz érve, ahol idegen pillantástól már véde éreztek magukat, megállottak. A vidámság hirtelen eltűnt.

— Tehát vége? — kérdezte az anya.

Semmi válasz.

— Lea! — és Krennerné a lánya kezét kereste a sötétben — Kedves gyermekem, ne vedd úgy a szivedre. Persze a dolog szomorú. Olyan közel a cselhez! . . . Majd talán jobb. Hisz a személyéhez mi sem köt . . . De az a sok pénz hiába, ezért kár!

— Igen, igazad van . . . teljesen igaz és ha meggondoljuk, hogy . . . Eh, semmi hadd menjek aludni — majd derült nevetéssel, ami olyan természetesnek tetszett — hozzátette: Hiszen holnap korán kell ébrednünk, hogy el ne késsünk — őket. Ha ugyan látjuk őket valaha! . . . Ostobaság . . . ostobaság! . . . mindez azért, mert te . . .

Kajszinbaraczk
befőzésre alkalmas kapható Lázár
Emánuel borkereskedőnél Léván Honvéd
utca 1 sz.

Vegyések.

Mire jó az eheto gomba? Az eheto gomba tápérték és kellemes íz dolgában mindenkor vetekedik a csirkehussal, a vérnek alkalicitását, tehát ellentálló erejét fokozza, így hát a vért élénkíti, az arcnak üde színt ad, a benne lévő savakat és sókat közömbösíti, foszfortartalmánál fogva az izomnak, csontnak, különösen pedig az agyvelőnek sejtjeit táplálja, jótékonyan befolyásolja, azoknak sorvadását, elpusztulását megátolja, tehát a szellemi munkásoknak határozott gyógyszerül szolgál. A tüdő és gége csillósöröshámsejtjeit fokozottabb tevékenységre készíti, mely által a tüdő legfinomabb kamrácskaiban (alveolusáiban) a hajszál vékonyága légutaiban (bronkusáiban) letelepedett idegen anyagokat a port, piszkot, baktériumokat kisorspi, kikotorja, így hát a hurut, tüdőgyulladás, tüdővész ellen hatalmas védőszerűl szolgál. Amennyiben pedig a vérben lévő méz-sókat oldja és közömbösíti, tehát a véredényelmeszesedés ellen is a legolcsóbb és legízletesebb táporvosság, a vesének működhetési idejét évtizedekre meghosszabbítja.

Bár száritott állapotában etherikus illó olajából sokat elveszít, gyógy- és tápláló-ereje semmit sem csökken.

A buza egy esztendőben csak egyetlen egyszer terem, de a sampion, csiperkegomba az évnek bármely szakaszában, bármelyik hónapjában, télen, nyáron, ősszel, tavasszal mesterségesen uton tenyészve egyaránt terem.

A hegyek oldalába vajt barlangok, egyenletes meleg pinczék úgy télen, mint nyáron kevés költséggel sampiongomba-tenyésztő telepekké alakíthatók át.

Nem kell gonosztevőket, sikkasztókat, váltohamisítókat, gyujtogatás által meggazdagodni akarókat, egész vármegyéket tönkretévő uzorásokat a kényelmes börtönökben

— Nyugodj meg, Lea, hiszen tudod, hogy mindez te miattad történt: . . .

— Igen, igen . . . tudom . . . hálás is vagyok érte irántad nagyon . . . bocsáss meg, fáradt, nagyon fáradt vagyok . . . aludni szeretnék . . . pihenni . . .

* * *

Harmadik csöngetés. A vonat lassan megindult. Krenner asszony kényelmesen helyezkedett be az egyik sarokba.

— Csukd be az ablakot és adj egy korty brandyt, Lea. Fázom!

Lea nem halotta. A nyitott ablaknál állt és kibámult a piszkos hóra, amely a földet takarta. Borzongás futott végig rajta. Egy kanyarulattal meglátta az imént elhagyott város karsu minaretjének szilhuettjét. A következő pillanatban eltűnt ez is.

(Vége.)

etetni, itatni hanem gonosz tettükhöz mérten hadd görnyedjenek a sötét, mély bányákban, gombatenyésztő pinczékben, valamint az erdei gomba- (vargánya, szarvasgomba, tinóru stb.) telepeken; dolgozzanak a beültetendő gyümölcsfaerdőkben, gyűjtsenek velük televényföldet, hogy vele unalmukban a silány, vagy homokos talajt értékes földdé varázsolják. Így aztán senkisé nem nevezheti a rabokat ingyenélőknek.

Ezen vármegye-tönkretevéők, Amerikába üzött vámpirok azt hozzák fel rendszerint érvel, mentségül, hogy: „Minek engedik magukat becsapni.” Ez azt jelenti, hogy minék hisznek a becsületben, miért nem győződik meg afelől, hogy a becsület csak „hílt tetem.” Ahová az ilyen becsület nem ismerők a lábukat beteszik, ott végpusztulás következik be, ott fű se nő lábuk nyomán. Ez volt oka legtöbb országnak elpusztulásának; De a magyarnak erkölcsi és hazafias kötelessége legyen ezen gálád becsületenket nemcsak megvetéssel, hanem az ilyeneket kiközösítéssel sújtani, hogy az ilyenek az önön büntik posványába maguktól sülyedjenek alá és fulladjanak bele.

Sajnos, ezen végveszély elleni harczmódot sem a társadalom, sem a tanító, sem a pap soha sehoh nem tanítja! A szegény magyar ugy ki van szolgáltatva, mint a szelid juhok a fogvicsorgató farkasoknak.

A boreczet. 4–5 literes szilvaiznek, lekvárnak való szélesszájú füveget veszünk, beleöntünk féldeczre való bort, ezt állandóan egyenletes, langyos helyre, tehát a konyhai tűzhely körül a polcon helyezzük el. Másfél, vagy két hét múlva megnezzük s ha azt vesszük észre, hogy benne a bor megkecosonyasodott, és ha az füveget kissé felfordítani akarjuk, abban a megkecosonyasodott bor, miként a palacsinta a sütiépsiből való kifordítás alkalmával egy darabban összeállva megmozdul, akkor ennek tetéjére ismét öntetünk annyi bort, hogy benne egy kukoricaszem elmerüljön, mindezen eljárást addig alkalmazzuk, míg az füveg félig vagy egészen az így összekocsonyasodott, megsűrűsödött és megcsetesedett borral meg nem telik, ennek neve: boreczetgy. Most egy tiszta tálba fordítjuk bele ezen kocsonyaállományt, elvagdadjuk keskeny szeletekre teszünk belőle egy deczre való 8–10 liter tiszta borba, a többi visszaradjuk, ezen bort is szélesszájú füvegbe öntjük, a dugóját nem nyomjuk erősen az füveg nyílásába (szájába), benne hagyjuk 3–4 hétig és akkor a legpompásabb boreczetet nyertük, ezen boreczetet elhiználtuk, ismét vesszünk az eczetágyról és az előbbeni műveletet folytatjuk. De hogy az eczetágy el ne fogyjon, azt is szaporítani kell az előbb leírt módon, de az eczetágy hoz sohasem szabad több bort önteni, hanem csak annyit, amennyibe a kukoricaszem elmerül.

Szölőfűrtök zacskózása. Olyan helyeken, ahol a szölőfűrtöket a madar- és rovarvilág részéről sok kártétel fenyegeti, tudvalevőleg csak tül-zacskókba hússal lehet azokat megvédelmezni; az ilyen zacskóba belül vékony drótkarikát alkalmaznak, hogy az a fűrtre ne tapadjon rá. A szölő bezacskózása franciaországi tapasztalatok szerint 3 időszakban végezhető sikeresen: 1. az esős és hűs vidékeken, ahol a hívős esők károkat szoktak tenni a szölő virágzásakor, legjobb idő a bezacskózásra május vége, június eleje, vagyis két héttel a szölő virágzása előtt; 2. enyhébb éghajlatu helyeken ahol a virágzás idején nem kell félni az esőtől, a bezacskózást lehet végezni a bogycok kiritkítása után is; 3. az utolsó időszak a bezacskózásra akkor van, amidőn a bogycok zsendülni kezdenek, — ennek a

czélja különösen a rovar- és madárkárok meggátolása. A zacskókat azonban sohasem szabad a fűrt kocsiyára kötni, hanem a hajtáson kell azt megerősíteni.

Közgazdaság.

Konzervált zöldbab- és uborkasaláta.

Háziasszonyaink a zöldbabot, mely egyike legkedvesebb főzelékeinknek és leveleinek, még ma is ezetben forrázva szokták télre elrakni. A konzerválásnak ez a módja azonban nem alkalmas, mert egyrészt a forrázott ecetben elraktott babot nehéz kellő puháságra megfőzni, másrészt pedig bizonyos kellemetlen mellékízt kap, amely egy csöppet sem emlékeztet a friss zöldbabra.

Sokkal helyesebb a sóban való elrakás és erre a célra olcsóbbfajta gombasót használnunk. Elrakásra természetesen legmegfelelőbb a vajbáb vagy legalább is olyan fajta, mely nem szállás, mert a szállás kifejtése egyrészt időt rabol, másrészt pedig az olyan zöldbabnak, mely magában véve szállás alkotása vagy már koránál fogva megszállkásodott, a hüvelyek megkeményedik és borszerű keménységű lesz. Ugyanezért az az elrakásra szánt zöldbabot zsenge korában kell szednünk, a mikor is megmossuk, kissé megszikkasztjuk és köedénybe, nyitott hordókba vagy kisebb háztartásnál literes befőttes (lekváros) üvegekbe oly formán rakjuk le, hogy legalulra egy réteg babot, föléje egy réteg söt, majd ismét babot és söt rakunk változtatva, fönt pedig a rétegeket sóval fedjük be.

A babréteg ne legyen túlságosan vastag, elég, ha mintegy jó négy ujnnyi (befőttes üvegben vékonyabb) és minden babréteget jól legyömösözzünk, föléje pedig folyólag vastagságban rakjuk a söt. A legfelső sórétegre tiszta vászonruhát borítunk, egy darab deszkát teszünk rá, követ lesulyozzuk. A bab és a só levét érést, melyet néha le kell öntenünk és friss vízzel helyettesítenünk. A zöldbabot így módon 2—2½ éven át eltarthatjuk. Használat előtt kissé kiáztatjuk, és kinyomkodjuk és az ize épen olyan, mint a frissen szedetté.

Igen alkalmas a babot szárítanunk és pedig úgy, hogy zsenge zöldbabot a tövegí kétféle hasítjuk, leforrázzuk a behasított résznél kifeszített spárgára, sűrűn egymásmellé aggatva, nem a napon, hanem szellős felszerelt alatt megszáritjuk. Alkalmas erre a célra a száraz padlás is. Ha azonban van aszalókemencénk, úgy abban fölraggatás nélkül is eszközölhetjük a szárítást.

A szárított zöldbabot zacskókban, szellős, száraz helyen rakjuk el és főzés előtt megmossuk. Az ily módon konzervált zöldbab sok éven át eltartható és telesen természetes ízű marad.

Az **uborkasalátát** sóban rakjuk el, mert az ecet-olajban elraktott kellemetlen mellékízt kap.

Az uborkát megtisztítjuk, meggyaluljuk és levét épen úgy, mintha azonnal salátaként akarunk használni, kinyomjuk, azután aszerint, amint háztartásunk kisebb vagy nagyobb fél vagy egy literes befőttes üvegekben, sóban, épen úgy rakjuk, el mint a zöldbabot csak hogy az uborkáról a vizet nem kell eltávolítanunk, hanem csak akkor, ha látjuk, hogy az uborka beszáradni, illetőleg a víz róla elpárologni készül, öntünk rá friss vizet. Az uborkát vászonnal, deszkával és követ nem kell befődnünk, hanem ehelyett az üveg száját kötjük le hólýagpapírral,

hogy a víz egykönnyen a felületről el ne párologjon.

Az így elraktott uborkasaláta évekig eltartható, használatkor kiáztatjuk és ize, de még az illata is ép olyan, mintha akkor szakasztottuk volna le a töről.

Megjegyzem még, hogy a zöldbabnál és uborkasalátánál fölhasznált só éveken át nem olvad el és ha a zöldbabról vagy uborkáról leszedjük és megszáritjuk, úgy állati sózásra és konzerválásra még mindig alkalmas.

Színház.

A társulat e héten elég gazdag és változatos műsorral kedveskedett a közönségnek.

Pénteken, július hó 16. zónaelőadásul, félhelyárrakkal Vilner és Grünbaum hírneves operette-je a „Dollárkirálynő“ (fordította Faragó Jenő) került színre, műsike hiánya miatt. Kifogásink csupán a igazsága hiánya miatt lehet. Sebestyén Mariska (Daisy Gray) remekül alakította szerepét s méltó partnere volt neki Ács József. Kedveskedéseikkel, mókáikkal sokszor fakasztották nevetésre a publikumot s ez minden alkalommal hatalmas tapssal jutalmazta játékaikat. Erdélyi Anna (Glady) nem tudta beelőlni magát a szerepébe s ezért nem tudott érvényesülni: Jók voltak még Káthy (Dick), Szigethy Antal (Denes) s Gáspár Anna (Olga.)

Szombaton az „Elvált asszony“ került színre. A címszerepben Sebestyén Mariska, kitűnően megálta helyét. Partnere Szigeti, a körülményekhez képest elég jó volt, csak azt felejtette el, hogy nem társaigóban, hanem a bíróság előtt áll. Dicsérettel kell Erdélyi Annáról is megemlékeznünk, ki kellő temperamentummal és stilszerűen adta „Wennder Leo Gonda“ szerepét. Káthy, mint rendesen nagyon jó volt. Ács a törvényszéki elnöki szerepében szintén meglehetősen alakított, de túlzásairól most sem tudott leszokni. Kiemelendőnek tartom még Szitait, kiben a társulat nagyszerű apaszínést nyert. Hevesiből idővel még jó színész válhatik ha jobban igyekszik és leszokik arról, hogy még szolga szerepeiben is ugyanugy alakítson, mint mondjuk egy hercegi szerepben. Rendkívül furesának találtam, hogy a tárgyaló teremben, mikor zárt tárgyalást rendeltek el a szavazó bírák együtt énekeltek a kivonuló közönséggel: „Oh szörnyűség!“

Vasárnap d. u. a „Czigány“ este pedig az „Aranyvirág“ ment. Ezen előadás alkalmával ismét erősen éreztük egy jó hangú primadonna hiányát. Nem akarom a címszerepet adó Erdélyi Anna játékát és hangját lebecsülni, de azt beismerhetem, hogy hangja, minden kellemessége mellett gyöngé és kis terjedelmű. Játéka különben kifogástalan volt. Partnere Szigeti úttal is megérdemelte a közönség tapsait. Jók voltak még: Sebestyén Mariska, Hevesi, Szabadhegyi, Káthy és Szitai. Acsról megtudtuk, hogy elég szenvedélyes dohányos.

Hétfőn a „Király“-t hozták. A címszerepben Ács igazán élvezhető előadást nyújtott. Meglehetett látni, hogy egy kicsit több ambícióval kitűnő dolgokat produkálhatna. — Gáspár Anna nagyon kedves volt. Szigeti „Blond“ szerepében figyelemre méltó ügyességgel adta. Nagyon jó volt Szitai és Szabadhegyi. Ma láttuk először Kardos Edittet „szerep“-ben. Ha szorgalmasan tanul és komolyan veszi pályáját még nagyon ügyes kis „naiva“ lehet belőle.

Kedden ismét az „Elvált asszony“ került színre.

Szardán a „Zsába“ ment. A szereplők meglepően jó összejátékot produkáltak és állandóan derültségben tartották a közönséget. Szabadhegyi önmagát multa felül. Gáspár Anna is határozott dicséretet érdemel, Szirmai Jozefin olyan kedvesen játszott, sajnáljuk, hogy oly ritkán látjuk a színpadon. Figyelemre méltó játékot produkáltak még Erdősi Jolán, Szigeti, Acs.

Csütörtökön a „Sabinnők elrablása“ ment hiányos rendezéssel és ugyanilyen betanulással. Az egyes szereplők buzgós igyekezete némileg enyhítette az előadás hiányosságait. Különös dicséretet érdemel kellemes játékáért Gáspár Anna; jók voltak Kovács Ilona és Szirmai Jozefin. A férfiszereplők igyekezete a gyöngé betanulás miatt karba vészett; játékaikon állandós bizonytalanság volt érezhető. Mäskor többet várunk.

Nem mulaszthatom el, hogy felne említsem, hogy egyes szereplők mennyire nélkülözik a stieréket. Mert rendkívül nevetéses és furcsa, még vigjátékban is, mikor a szolgaszerepet adó épen úgy áll ura előtt sőt talán méltóságteljesebben, mint maga az ura. Csekélység ugyan, de nagyon is sokat ront az illúzión. Aztán még arra akarom kérni egyik tagot, hogy legyen annyira tekintettel a közönségre, hogy kevésbé illuminált állapotban lépjen a színpadra, mert megtörténhetik, hogy a kulisza el is dőlhet.

Meghívó.

Az 1909. augusztus hó 8-án (vasárnap) Léván az Oroszlán nagytermében rendezendő kotilionnal egybekötött táncvizsgára

melyre az érdeklődőket tisztelettel meghívja:

Kreutz Gyula
főv. okl. táncitanító.

Kezdetre:

Deákok részére d. u. 4 órától ½9-ig.
Felnőttek részére este ½9-től reg. 3-ig.
Zenét Balog Jenő zenekara szolgáltatja.
-- Belépti díj 1 korona. --

Kotilion kapható olcsón a táncitanítónál.

Verebély Géza divatáruháza
Nyitra Tóth Vilmos u. 4. (Szarvas szálló mellett)
Szenzációs alkalmi elárusítás!

Az idény előrehaladottsága folytán az összes mosó áru maradékok, napernyők, nyári keztyűk, szalmakalapok, himzett ruhák és blúzok -- mesés olcsó árakban! -- Iskola idény 1909—1910.

Leány és fiú intézeti kelengyék előírás szerint rendkívül jutányos árban.

Fürdőidény cikkek feltűnő olcsó árban!

Szenzációs alkalmi elárusítás!

**Használjunk
KABINA-féle**

**- - Viasz - -
színszappant**

Mosáshoz a legjobb, legtakarékosabb:
egyszeri átdörzsölése ezzel, felér más
szappannal való 3-szoros átdörzsö-
léssel. - - - - -

Tisztaságot szavatosság!

**KOHN NATHAN
ZSARNÓCZA.**

Modern lakberendezések
— készítője. —

Megbízható bevásárlási forrás.
Levébeni megkeresésre mintákkal
személyesen teszem tiszteletemet.

A szerkesztésért a lapkiadótulajdonos
felelős.

*Hirdetések jutányos áron
felvételnek a kiadóhivatalban.*

Ne mulassza el megízlelni a természetes
alkáliikus sulfátos

„Gyógyi forrás“

legjobb savanyu gyógy- és borvizét.

Dr. Lengyel Béla egyet. tanár és az
elemzés szerint ezen gyógyvíz kémiai
alkotásánál és a feloldott sók, továbbá
a nagy mennyiségű szabad szénsav
tartalmánál fogva, a nagym. magy. kir.
Belügyminiszter 53931. szám alatt kelt
magas rendeletével, az értékes gyógy-
vizek közt foglal helyet - - - - -
Jónak bizonyult az emésztési zavarok,
gyomorsavanyuság, gyomorhurut, gyo-
morégés, aranyeresbántalmak, alhisi-
pozsga, sárgaság, elhízottság, vese- és
hólyaghurut eseteinek gyógykezelésénél.

Páratlan borviz.

Kapható Léván, Weisz Ignác fűszer-
kereskedésében Petőfi-u. palackkonként
8 fillér árban, palackkesere ellenében.

Május hó 15-én nyílt meg Gyógyon,
Hont-megye állomás Egeg-Szalatnya a
természetes szénsavas és kénes szabad
fürdő, mely rheumás, idült gyulladások,
szív- és idegbajoknak ajánlható. - -

Schönstein Henrik, férfi- és női divatárak
nagy választékban.

Engel József és fia
csemege és fűszer üzletében, naponta
friss felvágott, sonka és kolbász árak.

Kézimunkák és női kalapok izléses kivitel-
ben Pinter Jozsánál Léván

Menyasszonyi kelengyék
Grotte Vilmosnál Léván.

Férfi és női divatcikkék
Holzmann Bódognál Léván.

Jó karban levő zongora
jutányos árban eladó, cím a
kiadóhivatalban.

Azonnal felveszek egy 14-15 éves
tiszteséges fiút kéményseprő
tanulónak
teljes ellátással vagy anélkül, cím
Havas Sándor
kéményseprő m. Zseliz.

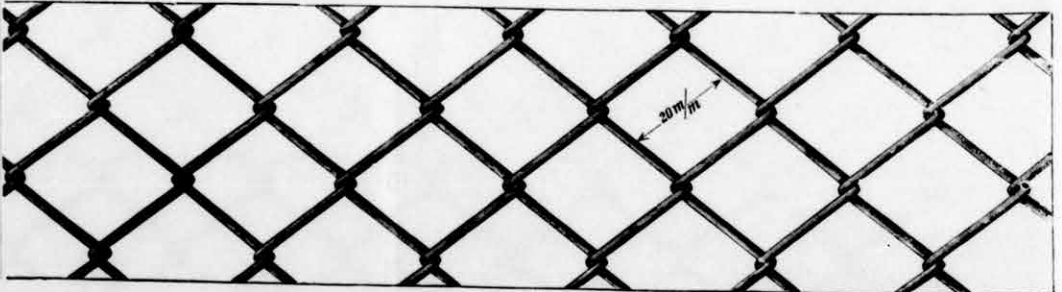
Látszerek és optikai árak nagy választékban
kaphatók Greiner Zsigmondnál Léván
Kálvin-tér. Javításokat is elfogad.

Jó házból való fiu
ki néhány gimnáziumi osz-
tályt végzett a helybeli
drogériában gyakornoknak
felvétetik.

RÓTH K.

vaskereskedésében
— Léván. —

Minden minőségű es méretű
kerítés sodrony
legjutányosab árban
beszerezhető.

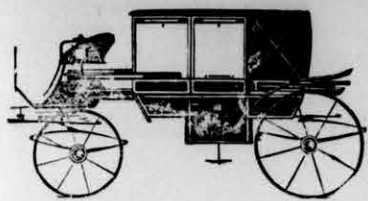
SCHULCZ IGNÁCZ LÉVA,

Papír és írószer kereskedés. ↔↔↔ Irodai felszerelések.
Üzleti könyvek gyári raktára.

NYOMTATVANYOK

villanyerőre
berendezett
könyvnyomdája.
minden szakmához a
legszebb kivitelben
gyorsan és olcsón készülnek.

Névjegyek 1 óra alatt készülnek.

Györgyi Lajos

szíjgyártó nyerges és kocsifényező,
Léván, Szepessy-utca 5-ik
és Kálnai-utca 3-ik szám alatt.

Saját bogárnár műhely.

Ajánlja saját készítményű lószerszámokat, nyereg felszereléseket, utazó bőröndöket, és táska különlegességeket.

Kocsi mosó szivacs, szarvasbőr, bőrtisztító és puhító szereket nagy választékban tart raktáron.

Új valamint javított kocsikból állandó raktár! Használt kocsik becserejtetnek.

Tisztelettel értesítem a n. é. közönséget, hogy saját termésű jó zamatos fehér és vörös, új és ó boraimek; — a nyert engedély alapján — a „Kákai” lakásomon és házon kívül való kimérését megkezdettem.

Forgács Mihály
szőlőbirtokos.

„Kobrak” cipők egyedüli raktára.

POLLAK ADOLF LÉVA.

Ajánlja rendkívül jó minőségű cipőt igen jutányos árakban.

Oriási választék üveg, porcelán, lámpa és játék árúkbán.

Képkeretek minden kivitelben.

Épület üvegezési vállalat!

Játék árúk!

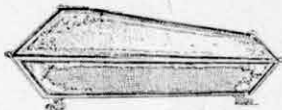
Kosár árúk!

„Kobrak” cipők egyedüli raktára.

WEISZ SIMON

NÓRINBERGI- ÉS ROVIDÁRKY NAGYKERESKEDÉSE

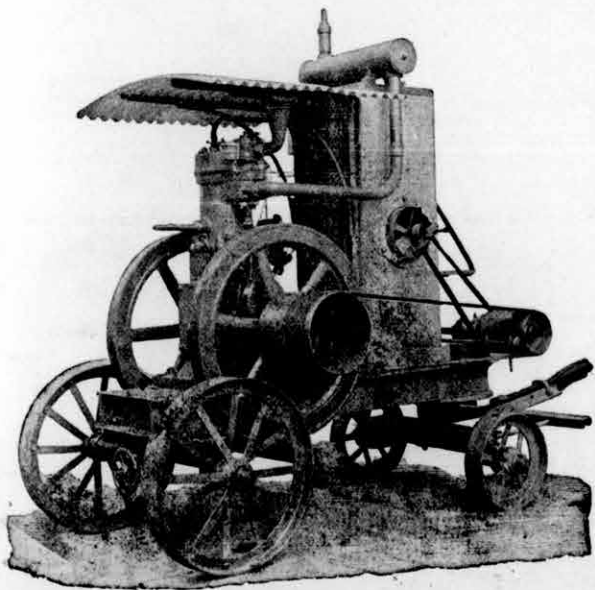
LÉVA, PETŐFI-UTCZA.

Dús választéku raktárt tart
fa érc koporsókból
koszorúg és az

összes temetkezési cikkekből.

Knapp Dávid Léva, mezőgazdasági- és varrógépek raktára.

Van szerencsém nagyérdemű közönség szives tudomására adni, hogy

mezőgazdasági gép-

... raktáraitam ...

kibővíttem

tej- és vaj

gazdasági

gépekkel

és ezen gépekben a legelsőrendű

ALFA SEPARATOR R. T.

budapesti cég

képviselőt birom.

Raktáron állandóan láthatók.

Felhívom a tisztelt gazdák közönség figyelmét a közeledő cséplési időny alkalmával legjobb hazai gyártmányu

Hoffher és

Schranz-féle

cséplőgépekre.

Ganz-féle

locomobilok

melyek raktáron állandóan üzemben

láthatók.

Mezőgazdasági- és varrógépek legnagyobb raktára:

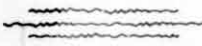
Knapp Dávidnál, Léván.

Hoffhe és Schrantz
Mayfarth Ph. s Tsa.
Me. Cormiek

gépeinek vezérképviselője.

Ganz-féle motórok
állandóan üzemben
lathatók. * * * *

Műkölapos jégszerények. Világhírű lánczoskutak.

Községi és kerti fecskendők.

Eladó ház.

Léván, a piac térhez közel Part-tér utczában 3. számú ház és mintegy 420—460 □ öl telkével szabad kézből eladó. Bővebbet ugyanott a háztulajdonosnál.

Eladó ház.

Mángorló-utca 23. számú ház, úgy-szinté Ó-Léván szőlőnek alkalmas föld szabad kézből eladó

STEINER SÁNDOR

órák és ékszerész

LÉVÁN, Kossuth Lajos-tér.

Mindennemű óra és ékszer javítások jótállás mellett elfogadtatnak

Nagy választék arany-, ezüst- és inga órákban, valamint mindennemű arany- és ezüst árukban.

Ezüst és china ezüst evőeszközök és gyertyatartók raktára.

Tört arany és ezüst tárgyak valamint régi pénzek a legmagasabb árban megvétetnek, vagy becséréltetnek.

STEINER JÓZSEF

kárpitos-, díszítő és butorkereskedése

LÉVÁN, Petőfi-utca 13. szám.

Kárpitos munkák gyors és pontos kivitele.

Modern lakberendezések.

Uj! csemege és fűszer üzlet.

Tisztelettel értesitem Léva város és vidéke n. é. ≡ közönségét, hogy Léván, Kossuth Lajos-téren a városháza épületében Amstetter-féle dohány nagytözsde mellett **ujjonnan berendezett és friss árukkal felszerelt**

fűszer-, csemege-, liszt- és ásványviz üzletet nyitottam.

Ezen egészen ujjonnan alapított üzletemben kitünő minőségű, **teljessen friss árukkal és szolid jutányos árakkal** vevőim bizalmát és pártfogását törekszem kiérdemelni.

Kiváló tisztelettel **Losserth Dezső.**

Kévekötel első minőségű a legolesőbb árban.

Naponta friss felvágottak.

Naponta friss állami tea-raj.